

15. Tyskernes indflydelse på dommene.

Det havde fra starten været meget vigtigt for de danske myndigheder, at man kunne holde sagen om Churchill-klubben på danske hænder, således at det var hhv. det danske politi, undervisningsministeriet og Statsadvokaten for særlige Anliggende, der lavede undersøgelserne i sagen og at en dansk domstol skulle dømme drengene. Følgende tekst, der er uddrag af en rapport fra en departementschef i Justitsministeriet, Eivind Larsen, om forhandlinger mellem de tyske og danske myndigheder angående straffene til drengene fra Churchill-klubben Knud Pedersen. Bogen om Churchill-Klubben, 2005, side 468(uddrag)

Den 10. Juni 1942 fandt der paa Foranledning af Hr. Stalman en Forhandling Sted vedrørende Aalborg-Sagen. I denne deltog foruden Stalman og Chantre fra dansk Side jeg sammen med Statsadvokat Kjalke.

Stalman begyndte med at fremhæve, at man fra tysk Side betragtede Aalborgsagen som meget alvorlig, hvad han ogsaa forstod man gjorde fra dansk Side, men At Generalen meget hurtig havde truffet Bestemmelse om, at Sagen kunne behandles ved danske Domstole, hvilket i første Række maatte betragtes som en Anerkendelse af det hurtige og fortræffelige Arbejde, der var ydet fra det danske Politis Side. Endvidere understregede Stalman, at man forsaavidt ikke ønskede at nedkalde alt for store Ulykker over de unge Mennesker, men at man paa den anden Side insisterede paa en meget alvorlig Afgørelse i Sagen, fordi man alene derved vilde kunne forhindre, at der andre Steder i Landet, fortrinsvis med Udgangspunkt i Statsskoler, opstod lignende Forteelser. Endvidere mente man, at i det nærværende Tilfælde Skolerne og tillige Hjemmene havde et meget betydeligt indirekte Ansvar, for at de unge Mennesker havde indladt sig paa disse Forhold.

(....)

Vi gennemgik derefter de enkelte af de unge deltagere, ogsaa med henblik paa, i hvilket Omfang de havde deltaget i den paagældende Virksomhed. Man var indforstaaet med, at den 14-aarige Børge Ollendorff ikke kunde belægges med Straf, men Stalman udtalte Forventningen om, at der ad anden Vej skete Indgreb, som i hvert Tilfælde medførte Drengens Anbringelse paa et Opdragelseshjem, helst udenfor Jylland og med den størst mulige Sikkerhed for, at han ikke kunde stikke af.

Jeg rejste derefter Spørgsmaalet om lignende Foranstaltninger, eller dog i hvert Tilfælde betingede Domme med Betingelse i store Træk paa samme Maade som overfor den 14-aarige, forsaavidt angik de henholdsvis 15-aarige og 16-aarige Milo og Thomsen. Hertil syntes man i Begyndelsen utilbøjelig, men da jeg med Udgangspunkt i Stalmans tidligere almindelige Bemærkninger om Hjemmenes Ansvar nævnede, at Thomsen var Søn af Kommunaldirektør Thomsen i Aalborg, som var kendt for en særlig nøje Forbindelse med de tyske Myndigheder, saa vel i Udøvelsen af Embedshandlinger som mere privat, lod man til at være mere gunstig indstillet overfor Forslaget forsaavidt angik Thomsen. Da jeg derefter afviste en særlig Afgørelse for hans Vedkommende, saafremt en lignende Afgørelse ikke kunde finde Anvendelse med Hensyn til den kun 15-aarige Milo, tog man ogsaa Sagen for hans Vedkommende under fornyet Overvejelse, hvorefter det endte med, at man ikke fra tysk Side ikke absolut modsatte sig en saadan Afgørelse for saa vidt angaar disse 2 Drengene.

Med Hensyn til de resterende 16-17 aarige unge Mennesker tilkendegaves Forventninger om Straffe, der lød imellem 2 til 4 Aar, idet man specielt pegede paa Knud Pedersen, der maa betragtes som en af de mest aktive i Sagen.¹

¹ Dommene blev som følger: Knud Pedersen: 3 års fængsel, Jens Bue Pedersen: 3 års fængsel, Hans Uffe Darket: 2 ½ års fængsel, Eigil Astrup Frederiksen: 2 års fængsel, Mogens Fjellerup: 2 års fængsel, Mogens Mikael Thomsen: 1 ½ års fængsel, Helge Milo: 1 ½ års fængsel. Børge Ollendorff blev under børneværnets opsyn anbragt på Fyn. Churchill-klubben havde desuden en "Brønderslev-afdeling" bestående nogle unge mænd, der ikke havde tilknytning til Aalborg Katedralskole. De var noget ældre end Aalborgdrene og fik også væsentlig hårdere straffe: Knud Andersen Hornbo: 5 års fængsel, Kaj Houlberg: 5 års fængsel, Alf Houlberg: 4 ½ års fængsel